

"Om ni tar oss på allvar kommer ni att bli fantastiska undersköterskor"

Vi möter 55 blivande undersköterskor och genomför vårt seminarium. Vi har sett deras tidigare elever vid flera radiobio vi haft genom åren i Frälsningsarméns lokaler i Umeå. Denna gång är det skolan som bjudit in oss. Vi visar vår film "I väntan på ett liv". Tommy, som mår illa i själen denna dag, medverkar ändå. Han vill berätta om tidigare upplevelser från vården, när han inte blivit tagen på allvar. När han avfärdats. Då har diagnoserna blivit felaktiga med för honom fruktansvärda konsekvenser. Trots panikångesten inombords vill han vara med, dagen är för viktig. "Därför måste ni lyssna på oss. Även vi, som tillhör de fattigaste och mest utstötta, är lika goda människor som alla andra. Glöm aldrig det. Om ni tar oss på allvar kommer ni att bli fantastiska undersköterskor!"

Tommy talar väl och av egen erfarenhet, då är han oslagbar. Han är en av de mest hunsade människor jag mött och återigen orkar han delge sina livserfarenheter. Han är en humanist, när möjligheten ges. Samtliga 55 elever lyssnar allt mer uppmärksamt till Tommys ord. Han möts i den stunden av applåder och värme som är få förunnade.

Samtliga i ensemblen talar till undersköterskorna denna dag, Skådespelare, där många tidigare tillhört det som kan beskrivas som socialgrupp 17, som nu äger ordet och är inne i processer där de växer så det knakar. Lola, som själv aldrig missbrukat, säger några ord om hur det är att ha en far som var alkoholist. Hälften av eleverna har invandrarbakgrund, ibland går lärarna in och förtydligar våra berättelser. Christopher läser upp några egna skrivna kärleksdikter som handlar om meningen med livet. De blivande undersköterskorna är med på noterna. Avslutningsapplåden, där de ställer sig

upp, är bland de längsta vi upplevt.

Nästa dag till Skellefteå och Solkraft, vår närmaste samarbetspartner. Dagen innan midsommarafton. Kyrkan vi uppträder i är fullsatt. Fullt av kultur som gestaltar alla människors lika värde, där ord blir verklighet. Sång och musik, teater, god mat. Önskningar till alla om fin sommar. Vi åker hem och det finns hopp om livet.

Det senaste året har varit vårt mest framgångsrika, vi fortsätter att utvecklas, inne på det åttonde året. Nästintill ofattbart. Hösten är redan fulltecknad med seminarier. Hotet är ekonomin, vi ligger flera tiotusenlappar back. Obönhörligt håller det på att knäcka oss och vi klarar knappt att ta till oss tanken.

Vi vill tacka alla människor som stöder oss på olika sätt. Tillsammans gör vi något unikt. Vi önskar er alla den bästa av somrar.

Leif Stenberg